

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 26Sa/25/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5019200492
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Nemravová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5019200492.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako správny súd, v konaní pred sudkyňou JUDr. Martinou Nemravovou, v právnej veci žalobkyne: V. S. V., bytom P. A. XXXX/X, XXX XX D., právne zastúpenej: JUDr. Ivan Hubka, advokát, so sídlom X. X/XX, XXX XX D., proti žalovanému: Sociálna poisťovňa, ústredie, so sídlom Ul. 29. augusta č. 8-10, 813 63 Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Generálneho riaditeľa Sociálnej poisťovne číslo: XXX XXX XXXX X zo dňa 09.07.2019, takto

rozhodol:

Krajský súd v Žiline rozhodnutie Sociálnej poisťovne, ústredie číslo konania: XXX XXX XXXX X zo dňa 14.06.2016, rozhodnutie Sociálnej poisťovne, ústredie číslo konania: XXX XXX XXXX X zo dňa 15.06.2016, rozhodnutie Sociálnej poisťovne, ústredie číslo konania: XXX XXX XXXX X zo dňa 19. mája 2016 a rozhodnutie Generálneho riaditeľa Sociálnej poisťovne, Ul. 29. augusta č. 8-10, Bratislava, ako odvolacieho orgánu vo veci číslo konania: XXX XXX XXXX X zo dňa 09.07.2019 z r u š u j e a v e c v r a c i a žalovanému na ďalšie konanie.

Žalobkyňa má voči žalovanému právo na náhradu dôvodne vynaložených trov konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Proti rozhodnutiu Generálneho riaditeľa Sociálnej poisťovne, ako odvolacieho orgánu, č. XXX XXX XXXX 0 zo dňa 09.07.2019 podala žalobkyňa správnu žalobu podľa § 181 ods. 1 Správneho súdneho poriadku v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia orgánu verejnej správy dňa 15.07.2019, vydaného dňa 09.07.2019, lebo proti tomuto rozhodnutiu sa podľa § 218 ods. 4 zákona č. 461/2003 Z.z. nemožno ďalej odvolať. Zároveň je toto rozhodnutie podľa zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok preskúmateľné len súdom. Žalobkyňa vyčíta štátnym orgánom, že porušili vážnym spôsobom zákony pri jednotlivých rozhodnutiach, čo je v rozpore aj s ústavou.

2. V žalobe uviedla, že dôvodom podania správnej žaloby bolo rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 9So/18/2017 zo dňa 27.02.2019, ktorým: „V právnej veci navrhovateľa: V. S. V. (právna nástupkyňa po zomretom V. V.), bytom P. A. XXXX/X, D., proti odporkyni: Sociálna poisťovňa, ústredie, Ul. 29. augusta č. 8, Bratislava, o výšku starobného dôchodku V. V., o opravnom prostriedku proti rozhodnutiu odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 19. apríla 2016 a iné, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Žiline zo dňa 06. decembra 2016, č. k. 24Sd/135/2016-120“, rozhodol tak, že napadnutý rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 24Sd/135/2016-120 zo 06. decembra 2016 zrušil a vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie. Obidva tieto orgány verejnej správy a štátnej moci musia naprávať svoje pochybenia v rámci rozsudku, pričom žalovaný ignoroval jeho záväznosť. Žalobkyňa vyčítala žalovanému, že ani v jednej vete rozhodnutia, a to ako druhostupňového správneho orgánu nie je zmienka, že splnil uloženú povinnosť týmto súdom. V ods. 27 uznesenia najvyšší súd okrem iného uviedol, že „V súvislosti so žiadosťou navrhovateľa o prepočet základného

nároku na starobný dôchodok, je povinnosťou druhostupňového správneho orgánu skúmať, či krátenie starobného dôchodku vykonala odporkyňa v súlade s ustálenou judikatúrou najvyššieho súdu a iba v prípustnej výške a či takýto záver aj náležite odôvodnila", pritom sám najvyšší súd mal reparaovať rozhodnutia, no konal rovnako.

3. V žalobe uviedla, že celé doterajšie konanie a rozhodovanie správnych orgánov Sociálnej poisťovne, ústredie Bratislava č. XXX XXX XXXX X zo dňa 14. apríla 2016 a nasl., vo veci priznania zákonného výpočtu a vyplácania starobného dôchodku vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci, nesie znaky nepreskúmateľnosti a nezrozumiteľnosti, negovania zásad právneho štátu a práva na spravodlivý proces aj pred oboma správnymi orgánmi. Žalobca zosn. V. V. žiadosťou zo dňa 04. januára 2016 prostredníctvom právneho zástupcu požiadal o prepočítanie sumy starobného dôchodku, ktorý mu bol priznaný od 30. apríla 2010 v sume 101,60 Eur mesačne. Z rozhodnutia č. XXX XXX XXXX X zo dňa 19.04.2016 vyplýva, že: „Žiadosť odôvodnil tým, že Sociálna poisťovňa nesprávne vypočítala prvotný základ starobného dôchodku ako dávky patriacej z dôvodu sociálnej udalosti tým, že postupovala mimo rámec § 6 a § 60 - § 66 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“) a tiež, že žiada opätovné určenie sumy starobného dôchodku.“ Teda žiadosť odôvodnil tým, že Sociálna poisťovňa nesprávne vypočítala prvotný základ výšky starobného dôchodku. Preto žiadal o opätovné určenie sumy starobného dôchodku, lebo žalobca sa domnieva, že dávka starobného dôchodku mu je vyplácaná v nižšej sume, ako mu patrí, má možnosť domáhať sa, aby žalovaný znovu rozhodol o jeho starobnom dôchodku. Aj keď z podanej žiadosti nepochybne vyplýva, že žiadal o prepočítanie výšky starobného dôchodku, ktorý bol podľa neho nezákonne a nesprávne vypočítaný, žalovaný to nezákonne hodnotil ako žiadosť o zvýšenie výšky starobného dôchodku. Podľa žalobkyne týmto „...vyvolala celé rozsiahle, dlhotrvajúce sporové konanie a následne produkovala chaotické pokusy o konvalidovanie osobitného správneho konania, boli nezrozumiteľnými a nepreskúmateľnými rozhodnutiami. Rozhodnutím ústredia č. XXX XXX XXXX X zo dňa 27. augusta 2013 bol podľa § 65, § 112 ods. 1 § 274, § 293z a § 82 zákona č. 461/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov priznaný starobný dôchodok od 30. apríla 2010 v sume 101,60 Eur mesačne.“ „Nie od podania žiadosti, ale predsa v zmysle Dohovoru sa tieto práva nepremičujú.“

4. Sporné v správnom konaní nebolo, že žalobca získal v osobitnom a všeobecnom systéme sociálneho poistenia celkovo 39,4684 roka. Ale sporná bola započítaná doba služobného pomeru rozhodujúca pre nárok na výsluhový dôchodok (§ 58 zákona č. 328/2002 Z.z.), ktorá mala byť zarátaná len v rozsahu 32 skončených rokov. Problematický a nezákonný je potom spôsob určenia sumy starobného dôchodku na účely čl. 33 ods. 2 Dohovoru č. 128 krátením, pričom podľa názoru súdu je žalovaný povinný krátiť tzv. teoretickú sumu starobného dôchodku stanoveným koeficientom. Tento je vyjadrený pomerom doby služby rozhodnej pre nárok na výsluhový dôchodok a celkovej doby rokov získaných v osobitnom aj všeobecnom systéme. Ale nie skreslene, v prospech žalovaného.

5. Žalobkyňa poukázala na vyjadrenie GR ZVJS-14848/33-13 zo dňa 02.05.2013 a GR ZVJS-d-16548/14-2019 zo dňa 16.07.2019 „ku dňu skončenia služobného pomeru menovaného (bola pre výpočet výsluhového dôchodku menovaného rozhodnutím započítaná doba 32 rokov), služobný pomer trval 32 rokov. Pritom mu „bola zhodnotená nasledovná doba služobného pomeru: od 01.10.1974 do 30.09.1976 základná vojenská služba a od 14.10.1976 do 31.08.1977 a od 15.11.1980 do 31.12.2009 služobný pomer príslušníka ZVJS.“ Z uvedeného je zrejmé, že menovaného služobný pomer trval celkom len 32 rokov vrátane vojenskej základnej služby. Preto bol postup žalovaného nezákonný, nesprávny a porušujúci práva na spravodlivé a zákonné rozhodnutie a nielen v tomto jedinom prípade. Dôkazom nesprávneho spôsobu výpočtu je protirečivé vyjadrenie žalovaného: „Podľa zákona č. 100/1988 Zb. v znení neskorších predpisov bola suma starobného dôchodku určená s prihliadnutím na dobu výkonu služby vymeraná z I. pracovnej kategórie a je určená z priemerného mesačného zárobku 135,00 EUR za roky 2008, 2007, 2006, 2005, 2004. Započítaná doba zamestnania je 36 rokov.“ Teda nesprávne sa pre určenie koeficientu krátenia použila doba trvania služobného pomeru v rozsahu 36 rokov, (ako svojvoľne rozhodol žalovaný), ako rozhodná doba pre nárok na výsluhový dôchodok. Podľa žalobkyne rozhodná doba pre nárok na výsluhový dôchodok je 32 rokov, nie doba 36 rokov, ktorá nebola a nemôže byť použitá pre určenie sumy starobného dôchodku. Napriek tomu, že sa žalovaný odvoláva na stanovisko: „Podľa právneho názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyjadreného v rozsudku č. 9So/138/2011 z 22. augusta 2012 sa suma starobného dôchodku poistenca, ktorému bol priznaný výsluhový dôchodok, môže iba krátiť primerane k počtu skončených rokov doby služby rozhodujúcich pre výšku výsluhového dôchodku.“ v praxi ho nerešpektuje, vedome rozhoduje bezprávne, keď použije 36 rokov a nie 32 rokov

doby služby určených na výpočet starobného dôchodku. Správne orgány podľa žalobkyne podrobne nezisťovali skutkový stav v tejto veci na jej riadne posúdenie a vychádzali z nesprávneho právneho posúdenia veci, keď vedome bezdôvodne započítali 36 rokov služby v ZVJS.

6. Rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť, ale aj nedostatok dôvodov, lebo nie je v ňom uvedený zrozumiteľný a odôvodnený spôsob výpočtu a započítania rokov služby. V rozhodnutí o priznaní starobného dôchodku zo dňa 27.08.2013 je výpočet zmätočný, nepreskúmateľný a nezrozumiteľný a sám druhostupňový orgán ho vedome uznal za správny. Žiadala o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Generálneho riaditeľa Sociálnej poisťovne, ústredie č. XXX XXX XXXX X zo dňa 09.07.2019 ako odvolacieho orgánu, ktorý rozhodol tak, že odvolania, ktoré mu predchádzali v celom rozsahu zamietla a potvrdzuje správnosť ich rozhodnutí. Tiež žiadala aj o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí správneho orgánu, všetkých jeho prvostupňových rozhodnutí orgánu verejnej moci zo dňa 14. júna 2016 a č. XXX XXX XXXX X zo dňa 15. júna 2016, v spojení s rozhodnutím Sociálnej poisťovne, ústredie č. XXX XXX XXXX X zo dňa 19. mája 2016 vo veci prepočítania výšky starobného dôchodku. Žiadala zrušenie uvedených rozhodnutí konajúcich správnych orgánov, a to odvolacieho orgánu ako aj správneho orgánu rozhodujúceho v 1. stupni, vrátenie rozhodnutia na znovu prejednanie uvedenej skutočnosti a na vydanie príslušného zákonného rozhodnutia v časti priznania nároku na zákonnú výšku starobného dôchodku. Navrhla, aby Krajský súd Žilina v súlade s § 191 ods. 1 Správneho súdneho poriadku zrušil rozhodnutie Generálneho riaditeľa Sociálnej poisťovne, ústredie č. XXX XXX XXXX X zo dňa 09.07.2019, a následne v tej súvislosti aj rozhodnutia Sociálnej poisťovne, ústredie č. XXX XXX XXXX X zo dňa 14. júna 2016 a č. XXX XXX XXXX X zo dňa 15. júna 2016 v spojení s rozhodnutím Sociálnej poisťovne, ústredie č. XXX XXX XXXX X zo dňa 19. mája 2016, pretože toto rozhodnutie v zmysle § 191 ods. 1 písm. c) vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci, písm. d) je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov, e) zistenie skutkového stavu bolo nedostačujúce na riadne posúdenie veci a písm. g) rozhodnutím došlo k podstatnému porušeniu ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, ktoré mohlo mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia, alebo opatrenia vo veci samej. Na poklade ust. § 191 ods. 3 Správneho súdneho poriadku navrhla, aby Krajský súd v Žiline zrušil napadnuté rozhodnutie Generálneho riaditeľa Sociálnej poisťovne, ústredie č. XXX XXX XXXX X zo dňa 09.07.2019, a v tej súvislosti súčasne zrušil aj rozhodnutia orgánu verejnej správy nižšieho stupňa, ktoré mu predchádzali, a to rozhodnutia Sociálnej poisťovne, ústredie č. XXX XXX XXXX X zo dňa 14. júna 2016 a č. XXX XXX XXXXX. zo dňa 15. júna 2016 v spojení s rozhodnutím Sociálnej poisťovne, ústredie č. XXX XXXXXX XXX X zo dňa 19. mája 2016, vo veci priznania a opätovného určenia zákonnej sumy starobného dôchodku v súlade spolu s postupom v zmysle § 191 ods. 4 Správneho poriadku.

7. K doručenej žalobe sa vyjadril žalovaný, ktorý uviedol, že z administratívneho spisu vyplýva, že právoplatným rozhodnutím žalovaného, ústredie č. XXX XXX XXXX X zo dňa 27. augusta 2013 bol zomretému manželovi žalobkyne, V. V. podľa § 65, § 112, § 274, § 293z, § 82 zákona č. 461/2003 Z.z. priznaný starobný dôchodok od 30. apríla 2010 v sume 101,60 Eur mesačne.

8. Rozhodnutím žalovaného, ústredie č. XXX XXX XXXX X zo dňa 19. mája 2016 bol podľa § 66 ods. 3 a § 82 zákona č. 461/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov od 01. januára 2016 zvýšený starobný dôchodok na sumu 153,40 Eur mesačne.

9. Rozhodnutím žalovaného, ústredie č. XXX XXX XXXX X zo dňa 15. júna 2016, ktorým bol podľa § 66 ods. 3 a § 82 zákona č. 461/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov zvýšený od 01. januára 2016 starobný dôchodok na sumu 153,40 Eur mesačne bolo po doplnení odôvodnenia zmenené rozhodnutie žalovaného, ústredie č. XXX XXX XXXX X zo dňa 19. mája 2015.

10. Spôsob určenia sumy starobného dôchodku vyplýva z právnych predpisov, podľa ktorých bol a je žalovaný, ústredie pri výkone svojej činnosti povinný postupovať. Výpočet sumy starobného dôchodku bol vykonaný predovšetkým podľa § 66 zákona č. 461/2003 Z.z. a taktiež aj podľa článku 33 ods. 2 Dohovoru o invalidných, starobných a pozostalostných dávkach (č. 128) uverejneného v Zbierke zákonov pod č. 416/1991 Zb. (ďalej len „Dohovor č. 128“).

11. Pretože zomretému manželovi žalobkyne, pánovi V. V. bol rozhodnutím Generálneho riaditeľstva Zboru väzenskej a justičnej stráže č. GR ZVJS-14848/33-10 zo dňa 28. januára 2010 podľa § 38 v spojení s § 143c ods. 8 zákona č. 328/2002 Z.z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a

o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov od 2. januára 2010 priznaný výsluhový dôchodok, žalovaný, ústredie pri rozhodovaní o starobnom dôchodku a určení jeho sumy postupovala v súlade s rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 55/2011 uverejneným v Zbierke stanovisk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky v čiastke 5/2011, z ktorého vyplýva, že výsluhový dôchodok môže od dovŕšenia veku podľa všeobecných predpisov o sociálnom poistení (zabezpečení) plniť funkciu starobného dôchodku z osobitného systému sociálneho poistenia (zabezpečenia) len vtedy, ak jeho výška zodpovedá výške starobného dôchodku primeranej dobe trvania služobného pomeru. Pri určení výšky starobného dôchodku je potrebné do doby dôchodkového poistenia započítať aj doby hodnotené na účely výsluhového dôchodku. Až po takomto stanovení výšky starobného dôchodku možno sumu starobného dôchodku krátiť o pomernú časť sumy dôchodku za obdobie výkonu služby.

12. Podľa právneho názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyjadreného v rozsudku č. 9So/138/2011 z 22. augusta 2012 sa suma starobného dôchodku poistenca, ktorému bol priznaný výsluhový dôchodok, môže iba krátiť primerane k počtu skončených rokov doby služby rozhodujúcich pre výšku výsluhového dôchodku, sumu starobného dôchodku je potrebné určiť v súlade s Dohovorom č. 128 nasledovným spôsobom: určiť sumu starobného dôchodku za všetky doby poistenia, t.j. obdobie dôchodkového poistenia vrátane doby služby zhodnotenej na nárok na výsluhový dôchodok a následne určiť sumu starobného dôchodku patriacu len za obdobie dôchodkového poistenia, ktorým je doba služby zhodnotená na určenie sumy výsluhového dôchodku koeficientom, ktorý vyjadruje pomer medzi dĺžkou obdobia dôchodkového poistenia, ktorým je doba služby zhodnotená na určenie sumy výsluhového dôchodku za celé roky a dĺžkou obdobia dôchodkového poistenia vrátane doby služby zhodnotenej na nárok na výsluhový dôchodok.

13. Pretože pán V. V. mal nárok na dve dávky zo systému sociálneho poistenia (zabezpečenia) Slovenskej republiky (na starobný dôchodok a tiež na výsluhový dôchodok), ktoré patria za tú istú sociálnu udalosť, ktorou je dosiahnutie zákonom stanoveného dôchodkového veku, boli splnené podmienky na krátenie podľa článku Dohovoru č. 128. Aj Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom rozsudku č. 10So/133/2014 zo dňa 30. septembra 2015 poukázal na potrebu krátenia teoretickej sumy starobného dôchodku, pretože v opačnom prípade by tá istá doba služby bola zhodnotená dvakrát aj pre dávku výsluhového zabezpečenia aj pre starobný dôchodok. Spôsob výpočtu sumy starobného dôchodku je v súlade s judikatúrou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a ustálenou súdnou praxou. Dohovor č. 128 bol Československou socialistickou republikou ratifikovaný 11. januára 1990 a vyhlásený pod č. 416/1991 v Zbierke zákonov, má charakter medzinárodnej zmluvy, ktorá priamo zakladá právo fyzických osôb na zachovanie nároku na starobný dôchodok, a preto na jeho vykonanie nebolo potrebné prijať osobitný zákon, príslušné ustanovenia Dohovoru č. 128 majú prednosť pred zákonmi o sociálnom zabezpečení (poistení), preto je ním Sociálna poisťovňa viazaná pri určení sumy starobného dôchodku poistenca, ktorý je zároveň poberateľom výsluhového dôchodku za tú istú sociálnu udalosť, ktorou je prežitie zákonom stanoveného dôchodkového veku na vznik nároku na starobný dôchodok. Žalovaný, ústredie pri výpočte sumy starobného dôchodku postupoval v súlade s právnymi predpismi a právnym poriadkom Slovenskej republiky, ktorého súčasťou je aj Dohovor č. 128. Žalovaný sa pridŕžoval skutkových a právnych dôvodov uvedených v rozhodnutí generálneho riaditeľa žalovaného č. XXX XXX XXXX X zo dňa 09. júla 2019 a trvá na vecnej správnosti rozhodnutia žalovaného, ústredie č. XXX XXX XXXX X zo dňa 14. júna 2016 a č. XXX XXX XXXX 0 zo dňa 15. júna 2016 v spojení s rozhodnutím žalovaného, ústredie č. XXX XXX XXXX X zo dňa 19. mája 2016. Žalovaný má za to, že predmetné rozhodnutia sú zákonné a správne.

14. Žalobkyňa vo vyjadrení uviedla, že konanie o nároku na zákonné priznanie výšky starobného dôchodku siaha a začína od 02.01.2010. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 9So/18/2017 zo dňa 27. februára 2019 rozhodol, že rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 24Sd/135/2016-120 zo 06. decembra 2016 zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie a rozhodnutie javilo sa všetko jasné, právne zrozumiteľné a nepochybné. Podľa žalobkyne sú rozhodnutia žalovaného „bezpochyby ako zúfalá snaha zabrániť vydania rozhodnutia o zákonnej výške starobného dôchodku, ktoré by nemalo uniknúť pozornosti súdu.“ Odvolací súd v súvislosti s výpočtom starobného dôchodku žalobcu, ktorý zároveň bol poberateľom výsluhového dôchodku, poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 9So/211/2015 zo dňa 27.09.2017, v ktorom uviedol: „Z ustanovení § 38, § 39 a § 128 ods. 1 zákona č. 328/2002 Z.z. vyplýva, že nemožno stotožňovať dobu služby potrebnú pre vznik nároku na výsluhový dôchodok (trvanie služobného pomeru) v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový

dôchodok) a spôsob určenia sumy výsluhového dôchodku. Pre nárok na výsluhový dôchodok je v zmysle zákona č. 328/2002 Z.z. možné hodnotiť iba doby služby a doby, hodnotiteľné ako doby služby (základná vojenská služba). Nie je preto správne tvrdenie odporkyne, že doby poistenia (zamestnania) mimo osobitného systému sociálneho zabezpečenia nie je možné hodnotiť z dôvodu/že bolo zohľadnené pre výpočet výsluhového dôchodku podľa § 128 zákona č. 328/2002 Z.z.“ V súvislosti so žiadosťou žalobcu o prepočet základného nároku na starobný dôchodok, je povinnosťou druhostupňového správneho orgánu skúmať, či krátenie starobného dôchodku vykonal žalovaný v súlade s ustálenou judikatúrou najvyššieho súdu a iba v prípustnej výške a či takýto záver aj náležite odôvodnil. Odvolací správny orgán nerešpektoval pokyny Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, s tým že súdy nesmú poskytovať „ochranu právnickým (nielen) osobám na postup takých úkonov, ktoré majú zjavnú povahu šikany, výslovné zneužitie práva na úkor žalobcu, ktorému týmto spôsobujú nepríjemnú ujmu na jeho právach a práve na spravodlivé súdne konanie. A v celom kontexte celkom zjavne slúžia na zneužitie práva alebo na svojvoľné a bezúspešne uplatňovanie alebo bránenie práva, lebo vedú aj k nedôvodným prietahom v konaní.“

15. Z rozhodnutia žalovaného vyplýva, že Generálny riaditeľ Sociálnej poisťovne, ako odvolací orgán, preskúmal napadnuté rozhodnutie Sociálnej poisťovne, ústredie č. XXX XXX XXXX X zo dňa 14. júna 2016 a č. XXX XXX XXXX X zo dňa 15. júna 2016, č. XXX XXX XXXX X zo dňa 19. mája 2016 a priloženú spisovú dokumentáciu účastníka konania v celom rozsahu, pričom dospel k záveru, že postup Sociálnej poisťovne, ústredie bol správny, a preto napadnuté rozhodnutia č. XXX XXX XXXX X zo dňa 14. júna 2016 a č. XXX XXX XXXX X zo dňa 15. júna 2016 v spojení s rozhodnutím Sociálnej poisťovne, ústredie č. XXX XXX XXXX X zo dňa 19. mája 2016 je potrebné potvrdiť.

16. Z administratívneho spisu vyplýva, že právoplatným rozhodnutím Sociálnej poisťovne, ústredie č. XXX XXX XXXX X zo dňa 27. augusta 2013 bol účastníkovi konania podľa § 65, § 112 ods. 1 § 274, § 293z a § 82 zákona č. 461/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov priznaný starobný dôchodok od 30. apríla 2010 v sume 101,60 Eur mesačne. Žiadosťou zo dňa 04. januára 2016 právny zástupca účastníka konania požiadal o prepočítanie sumy starobného dôchodku, ktorý bol účastníkovi konania priznaný od 30. apríla 2010 v sume 101,60 Eur mesačne. Žiadosť odôvodnil tým, že Sociálna poisťovňa nesprávne vypočítala prvotný základ starobného dôchodku ako dávky patriacej z dôvodu sociálnej udalosti tým, že postupovala mimo rámec § 6 a § 60 - § 66 zákona č. 461/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov a tiež tým, že žiadal o opätovné určenie sumy starobného dôchodku účastníka konania s poukazom aj na § 66 ods. 9 zákona č. 461/2003 Z.z..

17. Rozhodnutím Sociálnej poisťovne, ústredie č. XXX XXX XXXX X zo dňa 19. apríla 2016 bola účastníkovi konania podľa § 66 a § 112 ods. 1 a 4 zákona č. 461/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov zamietnutá žiadosť zo dňa 04. januára 2016 o prepočítanie sumy starobného dôchodku.

18. Rozhodnutie Sociálnej poisťovne, ústredie č. XXX XXX XXXX X zo dňa 19. apríla 2016, ktoré účastník konania napadol opravným prostriedkom zo dňa 13. mája 2016, bolo zrušené rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X zo dňa 14. júna 2016 ako nesprávne vydané.

19. Rozhodnutie Sociálnej poisťovne, ústredie č. XXX XXX XXXX X zo dňa 19. apríla 2016 bolo potrebné zrušiť ako nesprávne vydané, pretože ďalším rozhodnutím Sociálnej poisťovne, ústredie č. XXX XXX XXXX X zo dňa 19. mája 2016 bol účastníkovi konania podľa § 66 ods. 3 a § 82 zákona č. 461/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov od 01. januára 2016 zvýšený starobný dôchodok na sumu 153,40 Eur mesačne.

20. Rozhodnutím Sociálnej poisťovne, ústredie č. XXX XXX XXXX X zo dňa 15. júna 2016, ktorým bol účastníkovi konania podľa § 66 ods. 3 a § 82 zákona č. 461/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov zvýšený od 01. januára 2016 starobný dôchodok na sumu 153,40 Eur mesačne bolo po doplnení odôvodnenia zmenené rozhodnutie Sociálnej poisťovne, ústredie č. XXX XXX XXXX X zo dňa 19. mája 2015.

21. Podľa § 209 ods. 7 zákona č. 461/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov chyby v písaní, v počtoch a iné zrejme nesprávnosti v písomnom vyhotovení rozhodnutia organizačná zložka Sociálnej poisťovne kedykoľvek aj bez návrhu opraví a upovedomí o tom účastníkov konania.

22. Uvedená chyba v písaní (rozhodnutie zo dňa 19. mája 2015) v odôvodnení rozhodnutia č. XXX XXX XXXX X zo dňa 15. júna 2016 bola v súlade s citovaným § 209 ods. 7 zákona č. 461/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov opravená listom zo dňa 12. septembra 2016, čo bolo účastníkovi konania oznámené. Bolo citované z rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č.k. 1So/34/2014 zo dňa 24. februára 2015) a č. 10So/11/2014 zo dňa 11. februára 2015. Z § 66 ods. 9 zákona č. 461/2003 Z.z. vyplýva, že Sociálna poisťovňa určí sumu starobného dôchodku na žiadosť podľa odsekov 3 a 4 tohto ustanovenia v kalendárnom roku len raz. Žiadosť o zvýšenie starobného dôchodku účastníka konania zo dňa 20. mája 2013 podľa § 66 ods. 3 alebo 4 zákona č. 461/2003 Z.z. za obdobie dôchodkového poistenia od 30. apríla 2010 do 31. decembra 2011 bola Sociálnej poisťovni, ústredie doručená dňa 23. mája 2013 a o žiadosti bolo rozhodnuté právoplatným rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X zo dňa 30. septembra 2013. Na základe uvedenej žiadosti zo dňa 04. januára 2016 bolo vydané rozhodnutie č. XXX XXX XXXX X zo dňa 19. mája 2016, ktorým sa suma starobného dôchodku zvýšila za obdobie dôchodkového poistenia získané počas poberania tohto dôchodku alebo jeho časti. Zvýšenie starobného dôchodku za obdobie dôchodkového poistenia počas poberania starobného dôchodku sa podľa § 66 ods. 3 prvej vety zákona č. 461/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov určuje k 01. januáru 2016 ako súčin súčtu jednej polovice osobných mzdových bodov získaných za obdobie dôchodkového poistenia počas poberania tohto dôchodku alebo jeho časti a aktuálnej dôchodkovej hodnoty platnej ku dňu zvýšenia.

23. Dohovor, ktorý bol Československou socialistickou republikou ratifikovaný dňa 11. januára 1990 a vyhlásený pod č. 461/1991 v Zbierke zákonov má charakter medzinárodnej zmluvy, ktorá priamo zakladá právo fyzických osôb na zachovanie nároku na starobný dôchodok, a preto na jeho vykonanie nebolo potrebné prijať osobitný zákon. Sociálna poisťovňa pri výpočte sumy starobného dôchodku účastníka konania postupovala v súlade s právnymi predpismi a právnym poriadkom Slovenskej republiky, ktorého súčasťou je aj Dohovor. Generálny riaditeľ Sociálnej poisťovne ako odvolací orgán, rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

24. K vyjadreniu žalovaného sa písomne vyjadrila žalobkyňa, ktorá zotrvala na argumentácií v žalobe, ktorú čiastočne zopakovala (čl. 61 a nasl. spis). Žalovaný úplne ignoroval a nerešpektoval rozhodnutie Najvyššieho súdu SR a všetky rozhodnutia žalovaného, od rozhodnutia generálneho riaditeľa č. XXX XXX XXXX X zo dňa 09. júla 2019, rovnako aj rozhodnutia žalovaného, ústredie č. XXX XXX XXXX X zo dňa 14. júna 2016 a č. XXX XXX XXXX X zo dňa 15. júna 2016 v spojení s rozhodnutím žalovaného, ústredie č. XXX XXX XXXX X zo dňa 19. mája 2016 sú nezákonné a všetky treba zrušiť.

25. K doručenému vyjadreniu žalobkyne sa žalovaný nevyjadril (doručenka č.l. 74 spisu).

26. Krajský súd v Žiline, ako správny súd, prejednal vec bez nariadenia pojednávania za splnenia podmienok podľa § 107 ods. 2 SSP, pri skonštatovaní absencie existencie dôvodu pre nariadenie pojednávania vo veci podľa § 107 ods. 1 písm. a) až e) SSP a rovnako za splnenia podmienok podľa § 137 ods. 4 SSP. Na termíne dňa 16.12.2021 správny súd verejne vyhlásil rozsudok vo veci a o jeho vyhlásení bola spísaná zápisnica.

27. K procesnému postupu krajského súdu, ako súdu správneho, ktorý prejednal vec bez nariadenia ústneho pojednávania, sa poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 26Sa/25/2019-135 zo dňa 22.11.2021, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli Krajského súdu v Žiline v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením, podľa vyššie uvedeného uznesenia krajského súdu a na webovej stránke Krajského súdu v Žiline, na základe čoho boli splnené podmienky k verejnému vyhláseniu rozsudku Krajským súdom v Žiline za rešpektovania § 137 ods. 2 a 4 SSP.

28. Správny súd preskúmal zákonnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného a rozhodnutí správneho orgánu prvého stupňa ako aj postup predchádzajúci ich vydaniu a pri tomto prieskume zákonnosti postupoval zohľadniac skutočnosť, že v danej veci ide o vec sociálnu podľa § 199 a nasl. SSP (zákon č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok - ďalej len SSP) a žaloba je podaná žalobkyňou fyzickou osobou, kedy správny súd podľa § 203 ods. 2 SSP nie je viazaný žalobnými bodmi. Správny súd skonštatoval, že žaloba je dôvodná. O zrušení rozhodnutia žalovaného a rozhodnutí správneho orgánu prvého stupňa rozhodol podľa § 191 ods. 1 písm. d) SSP, teda z dôvodu nepreskúmateľnosti a podľa § 191 ods. 3 SSP vec vrátil orgánu nižšieho stupňa na ďalšie konanie.

29. Podľa § 199 ods. 1 písm. a) SSP sociálnymi vecami sa na účely tohto zákona rozumie rozhodovanie Sociálnej poisťovne.

30. Podľa § 199 ods. 2 SSP v konaní podľa tejto hlavy správny súd zohľadňuje špecifické potreby vychádzajúce zo zdravotného stavu a sociálneho postavenia účastníka konania - fyzickej osoby a poskytuje jej poučenie o jej procesných právach a povinnostiach.

31. Podľa § 199 ods. 3 SSP, ak nie je v tejto hlave ustanovené inak, použijú sa na konanie v sociálnych veciach ustanovenia o konaní o všeobecnej správnej žalobe.

32. Podľa § 203 ods. 2 SSP pri správnej žalobe fyzickej osoby nie je správny súd viazaný žalobnými bodmi.

33. Podľa § 120 ods. 4 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení platnom a účinnom k momentu právoplatnosti napadnutého rozhodnutia (ďalej „zákon č. 461/2003 Z.z.“) Sociálna poisťovňa pri výkone sociálneho poistenia plní funkciu príslušnej inštitúcie, inštitúcie miesta bydliska, inštitúcie miesta pobytu, styčného orgánu a je kontaktná inštitúcia na komunikáciu medzi príslušnými inštitúciami a príjemcami dávok a medzi inštitúciami členských štátov Európskej únie, inštitúciami štátov, ktoré sú zmluvnou stranou dohody o Európskom hospodárskom priestore a inštitúciou Švajčiarskej konfederácie.

34. Z § 66 ods. 9 zákona č. 461/2003 Z.z. vyplýva, že Sociálna poisťovňa určí sumu starobného dôchodku na žiadosť podľa odsekov 3 a 4 tohto ustanovenia v kalendárnom roku len raz.

35. Podľa § 66 ods. 3 zákona č. 461/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov, ak poistenec bol dôchodkovo poistený po splnení podmienok nároku na starobný dôchodok a poberal tento dôchodok alebo jeho časť, suma starobného dôchodku sa od 1. januára kalendárneho roka, v ktorom sa určuje suma starobného dôchodku, určí tak, že k sume starobného dôchodku vyplácanej k 01. januáru kalendárneho roka sa pripočíta suma určená ako súčin súčtu jednej polovice osobných mzdových bodov získaných za obdobie dôchodkového poistenia počas poberania starobného dôchodku alebo jeho časti v predchádzajúcom kalendárnom roku a aktuálnej dôchodkovej hodnoty; o určení sumy starobného dôchodku sa rozhodne do 31. marca kalendárneho roka, v ktorom sa určuje suma starobného dôchodku.

36. Podľa § 66 ods. 4 zákona č. 461/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov, ak poistenec bol dôchodkovo poistený bez poberania starobného dôchodku alebo jeho časti v období nasledujúcom po období, v ktorom poberal starobný dôchodok alebo jeho časť, suma starobného dôchodku sa odo dňa vzniku nároku na výplatu starobného dôchodku určí tak, že k sume starobného dôchodku vyplácanej ku dňu zastavenia výplaty starobného dôchodku sa pripočíta suma určená ako súčin súčtu jednej polovice osobných mzdových bodov získaných za obdobie dôchodkového poistenia počas poberania starobného dôchodku alebo jeho časti a aktuálnej dôchodkovej hodnoty a suma určená ako súčin súčtu osobných mzdových bodov získaných za obdobie dôchodkového poistenia bez poberania starobného dôchodku alebo jeho časti a aktuálnej dôchodkovej hodnoty. Takto určená suma starobného dôchodku sa zvýši o 0,5 % za každých 30 dní dôchodkového poistenia získaných po vzniku nároku na starobný dôchodok bez poberania tohto dôchodku alebo jeho časti.

37. Ustanovenia § 66 ods. 3 a 4 zákona č. 461/2003 Z.z. upravujú právo na zvýšenie sumy starobného dôchodku poistenca, ktorý bol v období od priznania starobného dôchodku dôchodkovo poistený, a to odo dňa nasledujúceho po zániku dôchodkového poistenia.

38. Z administratívneho spisu vyplýva, že právoplatným rozhodnutím Sociálnej poisťovne, ústredie č. XXX XXX XXXX X zo dňa 27. augusta 2013 bol p. V. V. podľa § 65, § 112 ods. 1, § 274, § 293z a § 82 zákona č. 461/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov priznaný starobný dôchodok od 30. apríla 2010 v sume 101,60 Eur mesačne. Žiadosťou zo dňa 04. januára 2016 právny zástupca účastníka konania požiadal o prepočítanie sumy starobného dôchodku, ktorý bol účastníkovi konania priznaný od 30. apríla 2010 v sume 101,60 Eur mesačne. Žiadosť odôvodnil tým, že Sociálna poisťovňa nesprávne vypočítala prvotný základ starobného dôchodku ako dávky patriacej z dôvodu sociálnej udalosti tým, že postupovala mimo rámec § 6 a § 60 - § 66 zákona č. 461/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov a tiež tým, že žiadal o opätovné určenie sumy starobného dôchodku účastníka konania s poukazom aj na § 66 ods. 9 zákona č. 461/2003 Z.z..

39. Rozhodnutím Sociálnej poisťovne, ústredie č. XXX XXX XXXX X. zo dňa 19. apríla 2016 bola účastníkovi konania podľa § 66 a § 112 ods. 1 a 4 zákona č. 461/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov zamietnutá žiadosť zo dňa 04. januára 2016 o prepočítanie sumy starobného dôchodku.

40. Rozhodnutie Sociálnej poisťovne, ústredie č. XXX XXX XXXX X zo dňa 19. apríla 2016, ktoré účastník konania napadol opravným prostriedkom zo dňa 13. mája 2016, bolo zrušené rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X. zo dňa 14. júna 2016 ako nesprávne vydané.

41. Rozhodnutie Sociálnej poisťovne, ústredie č. XXX XXX XXXX X zo dňa 19. apríla 2016 bolo potrebné zrušiť ako nesprávne vydané, pretože ďalším rozhodnutím Sociálnej poisťovne, ústredie č. XXX XXX XXXX X zo dňa 19. mája 2016 bol účastníkovi konania podľa § 66 ods. 3 a § 82 zákona č. 461/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov od 01. januára 2016 zvýšený starobný dôchodok na sumu 153,40 Eur mesačne.

42. Rozhodnutím Sociálnej poisťovne, ústredie č. XXX XXX XXXX X. zo dňa 15. júna 2016, ktorým bol účastníkovi konania podľa § 66 ods. 3 a § 82 zákona č. 461/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov zvýšený od 01. januára 2016 starobný dôchodok na sumu 153,40 Eur mesačne bolo po doplnení odôvodnenia zmenené rozhodnutie Sociálnej poisťovne, ústredie č. XXX XXX XXXX X zo dňa 19. mája 2015.

43. Listom zo dňa 12. septembra 2016 bola oznámená chyba v písaní (rozhodnutie zo dňa 19. mája 2015) v odôvodnení rozhodnutia č. XXX XXX XXXX X zo dňa 15. júna 2016 bola v súlade s § 209 ods. 7 zákona č. 461/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov opravená.

44. Na úvod správneho súdu prináležalo vysporiadať sa s námietkou nepreskúmateľnosti odôvodnenia rozhodnutia žalovaného, resp. správneho orgánu prvého stupňa, ktorú žalobkyňa videla najmä a primárne v absencii posúdenia trvania služobného pomeru „zosn. M. V.“, ktorý podľa žalobkyne mal trvať trvať len 32 rokov, pričom z doterajších rozhodnutí „SP je zrejme, že táto neoprávnené pri výpočte uplatnila podiel 36 rokov, ale ani ďalej sa mechanizmom výpočtu nikto nezaoberal, neodôvodnil, nevysvetlil! Teda presne naopak, ako to prezentuje Najvyšší súd pretože odporkyňa započítala všetky doby služby a obdobia, ktoré sú hodnotiteľné ako doby služby vrátane základnej vojenskej služby do obdobia výsluhového dôchodku. Preto nezákonne pri koeficiente celkovú dobu nároku na starobný dôchodok 39,4684 rokov delila počtom rokov 36,2466 rokov úhrnom (36) a nie tak ako bola skutočná doba služby v trvaní 32 rokov a 12 dní.“, ktoré posúdenie malo rozhodný význam pre posúdenie zákonnosti a správnosti napadnutých rozhodnutí žalobou.

45. V súvislosti s touto argumentáciou žalobkyne sa odvolací súd oboznámil s rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 9So/18/2017 zo dňa 27.02.2019, v ktorej je žalobkyňa totožná so žalobkyňou v prejednávanej veci, čo by právnou nástupníčkou zosnulého V. V. vo veci vedenej Krajským súdom v Žiline sp. zn. 24Sd/135/2016 a v ktorej Najvyšší súd Slovenskej republiky vyslovil, že „Odvolací súd v súvislosti s výpočtom starobného dôchodku navrhovateľa, ktorý zároveň bol poberateľom výsluhového dôchodku, poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 9So/211/2015 zo dňa 27.09.2017, v ktorom uviedol: „Z ustanovení § 38 <aspi://module='ASPI'&link='328/2002%20Z.z.%252338'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, § 39 <aspi://module='ASPI'&link='328/2002%20Z.z.%252339'&ucin-k-dni='30.12.9999'> a § 128 ods. 1 zákona č. <aspi://module='ASPI'&link='328/2002%20Z.z.%2523128'&ucin-k-dni='30.12.9999'> 328/2002 Z.z. vyplýva, že nemožno stotožňovať dobu služby potrebnú pre vznik nároku na výsluhový dôchodok (trvanie služobného pomeru v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok) a spôsob určenia sumy výsluhového dôchodku. Pre nárok na výsluhový dôchodok je v zmysle zákona č. 328/2002 <aspi://module='ASPI'&link='328/2002%20Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Z.z. možné hodnotiť iba doby služby a doby, hodnotiteľné ako doby služby (základná vojenská služba). Nie je preto správne tvrdenie odporkyne, že doby poistenia (zamestnania) mimo osobitného systému sociálneho zabezpečenia nie je možné hodnotiť z dôvodu, že bolo zohľadnené pre výpočet výsluhového dôchodku podľa § 128 zákona č. 328/2002 Z.z. <aspi://module='ASPI'&link='328/2002%20Z.z.%2523128'&ucin-k-dni='30.12.9999'>“ V súvislosti so žiadosťou navrhovateľa o prepočet základného nároku na starobný dôchodok, je povinnosťou druhostupňového správneho orgánu skúmať, či krátenie starobného dôchodku vykonala odporkyňa v súlade s ustálenou judikatúrou najvyššieho súdu a iba v prípustnej výške a či takýto

záver aj náležite odôvodnila.“ Správny súd uvádza, že neunikli jeho pozornosti skutočnosti vyplývajúce z odôvodnenia rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 9So/18/2017 zo dňa 27.02.2019 vo veci, ktorá sa týkala zosnulého V. V. (čo v konečnom dôsledku vyplýva i z rozhodnutia žalovaného, ktorého zákonnosť je predmetom preskúmania správnym súdom v prejednávanej veci), na ktoré poukázal Najvyšší súd Slovenskej republiky ako i „.....v súvislosti so žiadosťou navrhovateľa o prepočet základného nároku na starobný dôchodok, je povinnosťou druhostupňového správneho orgánu skúmať, či krátenie starobného dôchodku vykonala odporkyňa v súlade s ustálenou judikatúrou najvyššieho súdu a iba v prípustnej výške a či takýto záver aj náležite odôvodnila. Na účely priznania starobného dôchodku zo všeobecného systému sociálneho poistenia je odporkyňa pri postupe podľa čl. 33 ods. 2 Dohovoru č. 128 povinná krátiť tzv. teoretickú sumu starobného dôchodku koeficientom, ktorý zodpovedá pomeru doby služby rozhodnej pre nárok na výsluhový dôchodok (viď. aj rozsudok Najvyššieho súdu 9So/45/2017).“ Najvyšší súd v rozhodnutí sp. zn. 9So/18/2017 zo dňa 27.02.2019 v rovine svojich záverov poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27.09.2017 sp. zn. 9So/211/2015. Žalovaný v napadnutom rozhodnutí z 09.07.2019, ktorého posúdenie zákonnosti je predmetom tohto konania, poukazoval (bez ďalšieho) v rovine svojho postupu na závery z rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 9So/138/2011 z 22. augusta 2012, rozhodnutia sp. zn. 10So/133/2014 z 30. septembra 2015, rozhodnutia č. 55/2011, rozhodnutia sp. zn.1So/34/2014 zo dňa 24. februára 2015. Z napadnutých rozhodnutí žalovaného (zo dňa 15.06.2016, 19. mája 2016, 09.07.2019) nevyplýva žiadne posúdenie a ani odpoveď na dôvody určenia dĺžky konkrétnej doby zhodnotenej na nárok na výsluhový dôchodok a starobný dôchodok, preto nie je možné posúdiť relevanciu tvrdenia žalobkyne „...Preto nezákonne pri koeficiente celkovú dobu nároku na starobný dôchodok 39,4684 rokov delila počtom rokov 36,2466 rokov úhrnom (36) a nie tak ako bola skutočná doba služby v trvaní 32 rokov a 12 dní“.

46. Žalobca svoju žiadosť voči orgánom verejnej správy nižšieho stupňa odôvodnil tým, že Sociálna poisťovňa nesprávne vypočítala „prvotný základ starobného dôchodku“ ako dávky patriacej z dôvodu sociálnej udalosti tým, že postupovala mimo rámec § 6 a § 60 - § 66 zákona č. 461/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov a tiež tým, že žiadal o opätovné určenie sumy starobného dôchodku účastníka konania s poukazom aj na § 66 ods. 9 zákona č. 461/2003 Z.z.. Správny súd po vykonaní prieskumu konštatuje, že žalovaný a ani orgány verejnej správy nižšieho stupňa, tejto argumentácií s dôrazom na „...prvotný základ starobného dôchodku...“ nevenovali pozornosť.

47. Jedným z imanentných predpokladov činnosti súdu je danosť atribútu preskúmateľnosti správneho aktu (pri jazykovej aj logickej) a požiadavky na určitú kvalitu i kvantitu dôvodov v ňom obsiahnutých. Je potrebné mať na pamäti, že odôvodnenie rozhodnutia plní niekoľko funkcií. Predovšetkým má presvedčiť účastníkov o správnosti postupu správneho orgánu a o zákonnosti jeho rozhodnutia. Tým sa napĺňa jedna zo základných pravidiel konania - posilňovať dôveru občana v správnosť rozhodovania správnych orgánov. Ďalšou funkciou je kontrolná funkcia predovšetkým tých orgánov, ktoré budú rozhodnutie prípadne preskúmať. Presvedčivé odôvodnenie tak môže zameniť zbytočnému uplatňovaniu opravných prostriedkov. Ak atribút preskúmateľnosti odôvodnenia orgánu verejnej správy nenapĺňa, resp. nenapĺňa v celom rozsahu, potom správny súd nemôže správny akt (či už má formu rozhodnutia resp. opatrenia) preskúmať, nemôže si správny súd na záveroch správneho orgánu vybudovať svoje úvahy o veci a ani účastníci proti nemu nemôžu náležite formulovať žalobné námietky. Preskúmateľnosť správneho aktu orgánu verejnej správy je predpokladom predovšetkým preto, aby sa účastník mohol domáhať svojich práv na správnom súde; ak taký predpoklad nie je naplnený, nemôže práve z tohto dôvodu správny akt obstať.

48. Nepreskúmateľnosťou sa pritom podľa konštantnej judikatúry správnych súdov chápe taká vada správneho rozhodnutia, ktorá je charakterizovaná ako nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov.

49. Správny súd po oboznámení sa s obsahom odôvodnení rozhodnutia žalovaného ako i z ostatných napadnutých rozhodnutí konštatuje, že nebola daná odpoveď na kľúčovú otázku a ani nie je zrejme posúdenie a odpoveď na dôvody určenia dĺžky konkrétnej doby zhodnotenej na nárok na výsluhový dôchodok. Je zrejme, že daná odpoveď vo všeobecnej rovine bez zohľadnenia konkrétnych skutočností vyplývajúcich z prejednávanej veci. Správny orgán v rámci odôvodnenia musí dať účastníkovi konania jasnú a zrozumiteľnú odpoveď na jeho argumentáciu, nie je miesto na domnienky a dohady, prečo práve ním uvádzaná argumentácia a ním označené dôkazy neboli spôsobilé preukázať právne relevantné skutkové tvrdenia účastníka.

50. V tejto súvislosti správny súd poukazuje na ustálenú súdnu prax, v zmysle ktorej pri hodnotení preskúmateľnosti správneho rozhodnutia je potrebné aplikovať v zásade rovnaké princípy, ako pri posudzovaní preskúmateľnosti súdnych rozhodnutí, vychádzajúc z prístupov právneho štátu (článok 1 ods. 1 Ústavy SR) a právo na súdnu a inú právnu ochranu (článok 46 Ústavy SR). V tejto súvislosti správny súd poukazuje na rozhodnutie ESLP vo veci Kraska c. Švajčiarsko z 29. apríla 1993 (Séria A č. 254-B s. 49, § 30).

51. Vzhľadom na absenciu preskúmateľného odôvodnenia žalovaného, kedy žalovaný uvedený nedostatok vo svojom rozhodnutí neodstránil, musel správny súd s poukazom na citované § 191 ods. 1 písm. d) SSP zrušiť napadnuté rozhodnutie žalovaného a vec vrátiť žalovanému na ďalšie konanie (§ 191 ods. 4 veta prvá SSP). Na záver správny súd uvádza, že z dôvodu nepreskúmateľnosti odôvodnenia rozhodnutia sa nemohol meritórne zaoberať prieskumom žalobou napadnutého rozhodnutia.

52. Na základe vyššie uvedeného správny súd konštatuje, že ak sa nevyjadрили k vyššie uvedeným skutočnostiam prvostupňový, ako ani druhostupňový orgán verejnej správy, tak potom táto nedostatočnosť odôvodnenia sa premietla do konštatovania správneho súdu, že nedostatočne zistili skutkový stav a dospeli k predčasným skutkovým záverom, čo malo premietnutie v závere, že vec nesprávne právne posúdili, a tiež nie je možné posúdiť /ne/správnosť uskutočneného výkladu ustanovení právnych predpisov na zistený skutkový stav. Vo vzťahu k žalobkyni postupovali žalovaný a správny orgán prvého stupňa podľa všeobecne zaužívaných postupov, nie individuálne. Z tohto dôvodu rozhodnutie žalovaného, rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa správny súd zrušil podľa § 191 ods. 1 písm. d) SSP a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie a rozhodnutie.

53. Žalobkyňa bola v konaní úspešná. Pri aplikácii § 175 ods. 1 vo väzbe na § 167 ods. 1 SSP súd priznal žalobkyni právo na náhradu trov konania voči žalovanému. O výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia správny súd s poukazom na § 175 ods. 2 SSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustná kasačná sťažnosť, ak to zákon pripúšťa (§ 439, § 440 SSP) v lehote 1 mesiaca od doručenia rozhodnutia krajského súdu, ktorá sa podáva na krajskom súde, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal. V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 SSP uviesť

- a) označenie napadnutého rozhodnutia,
- b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené,
- c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (ďalej len "sťažnostné body"),
- d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).

Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak

- a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d),
- c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.